

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΙΑ΄.

Συνδρομή ἑτησίαι· Ἐν Ἑλλάδι πρ 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρ 20. — Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονταιὰ πρὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτησίαι. — Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως· Ὀδὸς Σταδίου, 6

22 Αὐγούστου 1882

ΤΟ ΑΚΟΥΣΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

[Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

Συνίξιμα ἰδί σελ. 615.

Z

Ἐν τῇ θαλάσῃ.

— Πλοίαρχε, ἐφώνησεν ὁ Πινσὼν πνευστιῶν, σταματήσατε γρήγορα τὸ ἀτμόπλοιον.

— Ἀργότερα, ἀργότερα, ἀπάντησεν ἀγγλιστὶ ὁ ἀξιωματικὸς, ὅστις μὴ ἐνοῶν τί τῷ ἔλεγε καὶ ἀψησολημένος νὰ δίδῃ τὰς τελευταίας διαταγὰς περὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου, ἐνόμισεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀπλῆς τινος αἰτήσεως.

— Σταματήσατε! ἐπανέλαθεν ὁ Πινσὼν βιαίως, δὲν εἶμαι διὰ τὴν Ἀμερικὴν ἐγὼ! εἶμαι διὰ τὰ Παρίσια, διὰ τὴν Βατινόλλην. Σταματήσατε!

Αἱ κραυγαὶ τοῦ μηχανικοῦ, καὶ πρὸ πάντων αἱ χειρονομίαι του ἐπέβλασαν τὴν περιέργειαν τῶν ἐπιβατῶν, οἵτινες προσελθόντες τὸν περιεκύκλωσαν. Ὁ Καναδὸς, ὁ δούς τὴν εἰδήσιν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πρωρέως ἐξήγησεν εἰς τὸν πλοίαρχον ἀμηχανοῦντα περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

— Δυσάρεστος ἡ περίστασις, εἶπεν ὁ πλοίαρχος. Λυποῦμαι δι' ὅ,τι συμβαίνει εἰς τὸν κύριον· ἀλλ' οὐδὲν δύναμαι νὰ πράξω.

— Πῶς! ἀνέκραξεν ὁ Πινσὼν ἀκούσας ἐν μεταφράσει τὴν ἀπάντησιν ταύτην, ἔχει λοιπὸν αὐτὸς τὴν ἀξίωσιν νὰ μὲ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀμερικὴν χωρὶς νὰ θέλω; Μόλις ὀλίγα χιλιόμετρα ἀπέχουμεν τοῦ λιμένος. Λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ εἴπητε εἰς τὸν πλοίαρχον, κύριε, ὅτι εἶμαι Γάλλος, μηχανικὸς καὶ . . .

Ἄλλ' ὁ πλοίαρχος εἶχε τόσας ἄλλας ἀσχολίας ὥστε δὲν τῷ ἔμενε καιρὸς ν' ἀκούσῃ τὴν δυστυχίαν τοῦ Πινσὼν. Ἐγκατέλειπεν ὅθεν αὐτὸν περιστοιχοῦμενον ὑπὸ τῶν ἐπιβατῶν, οὐδεὶς τῶν ὁποίων ἐνόοι τοὺς λόγους του, καὶ πρὸς οὓς διηγεῖτο ἐν τοσοῦτῳ τὴν ἑκτακτον θέσιν του, ἰκετεύων αὐτοὺς νὰ τὸν συνδράμωσιν, ὅπως δυνηθῇ ν' ἀποβῇ εἰς τὴν ξηράν.

— Σὺ, ἄθλιε, εἶπεν αἴφνης ὁ μηχανικὸς πρὸς τὸν φίλον του, σὺ μ' ἔφερες ἐδῶ καὶ μ' ἐκράτησες εἰς αὐτὸ τὸ κάτεργον.

— Ἐχεις ἄδικον παραπονούμενος, ἀπάντησε μηχανικῶς ὁ ἀτυχὴς Βοαζολῆς· δὲν πάσχεις ἀπὸ κρυτίαν, Πινσὼν, καὶ εἶσαι εὐτυχής. Ἐγὼ δὲ νὰ

σωθῶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν φοβερὰν ἀσθένειαν, θὰ ἔλαμον εὐχαρίστως τὸν γυρον τοῦ κόσμου.

— Πολὺ εὐτυχής, ἐπανέλαθεν ὁ Πινσὼν μετὰ πικρίας, πολὺ εὐτυχής εἶμαι λοιπὸν ἀναγκαζόμενος νὰ κάμω μακρονὸν ταξίδι, νὰ ὑπάγω εἰς Ἀμερικὴν ὅπου δὲν ἔχω καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ μεταβῶ, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν κατοικίαν μου, ὅπου μὲ περιμένουν; Μὲ περιγυλῆς βεβαίως! Ἐσὺ μοῦ ἔστησες τὴν παγίδα, Βοαζολῆ· τὸ πρᾶγμα εἶνε φανερόν· μοῦ ἔστησες τὴν παγίδα καὶ ἐγὼ ἔπεσα κ' ἐπιάστηκα ἄν ποντίκι!

— ὦ, φίλε μου!

— Διατί νὰ μὲ κρατήσης ὅταν ἠθέλησα νὰ ἐξέλθω; ἐξηκολούθησεν ὁ Πινσὼν. Ὁμίλησε λοιπὸν, ἐξηγήσθη, δικαιολογήσθη! Τί θὰ γείνη ὁ δ-δοιπορικὸς μου σάκος τὸν ὁποῖον ἄφησα ἐνέχυρον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον; Τί θὰ γείνη ὁ Ζωηρὸς, ὁ ὁποῖος ἔμεινεν εἰς τὴν παραλίαν; Τί θὰ συλλογισθῇ ὁ Βιολλέ - Λεδούκ ὅταν δὲν θὰ μὲ ἰδῇ νὰ ὑπάγω τὴν ὥραν, τὴν ὁποίαν τῷ προσδιώρισα εἰς τὴν ἐπιστολῇν ὁποῦ τοῦ ἔστειλα διὰ νὰ ζητήσω ἀπὸ αὐτὸν συγγνώμην διὰ τὴν ἑλλειψίν μου; Καὶ ἡ Μαργαρίτα πῶς θὰ πληρώσῃ τὸ ἐνοίκιον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ὅταν τελειώσῃ ἡ προθεσμία; Ποῖος θὰ λάβῃ τοὺς τόκους τῶν μετοχῶν μου; . . . Ἄ, αὐτὸ εἶνε διὰ νὰ τρελλαθῇ κανεὶς! . . .

Ἡ ὀργὴ τοῦ Πινσὼν, συνήθως τοσοῦτον ἡρέμου καὶ κυρίου τοῦ ἑαυτοῦ του ἐφάνετο αὐξουσα. Καὶ τοῦτο συνέδρανε διότι ἐνόοι ὅτι ἐκάστη στροφή τῶν τροχῶν τοῦ ἀτμοπλοίου ἀπεκαθίστα τὴν εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβιβάσιν του ἡττον πιθανήν. Αἴφνης προχωρήσας πρὸς τὴν γέφυραν, συνήντησε τὸν λογιστήν.

— Σεῖς, σεῖς ἐδῶ; ἀνέκραξεν ὁ ἀξιωματικὸς ἐκθαμβος.

— Ναὶ κύριε ἐγὼ, ὅστις διὰ τῶν συμβουλῶν σας . . . Ἀλλὰ σεῖς γνωρίζετε τὴν θέσιν μου; γνωρίζετε ὅτι δὲν εἶμαι ἐπιβάτης, μὲ ἐννοεῖτε ὅταν ὀμιλῶ. Σὰς παρακαλῶ, ἐξηγήσατε τάχιστα εἰς τὸν πλοίαρχον τί συμβαίνει διὰ νὰ διατάξῃ νὰ μὲ ἀποβιβάσουν.

— Φεῦ, κύριε, αὐτὸ ἀπαγορεύεται!

— Ἀπαγορεύεται! ἐκράξεν ὁ Πινσὼν καὶ μήπως εἶμαι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀστυνομίας; μήπως εἶμαι ἐξόριστος; μήπως εἶμαι; . . . Ἀπαγορεύεται; καὶ ἀπὸ ποῖον; διατί; . . .

— Ἀπὸ τοὺς ναυτικούς κανονισμοὺς ὅταν ἐν πλοῖον ἀποπλεύσῃ ἀπὸ τινος λιμένος δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰμὴ ἐν περιπτώσει ναυσιβλαθείας, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἤθελε κινδυνεύει ἡ ζωὴ τοῦ πληρώματος.

— Ἀστειεύεσθε ;

— Καθόλου. Ἄν ὁ πλοίαρχος ἀπεράσιζε νὰ δ-δηγήτῃ τὸν Καραδᾶν ὀπίσω εἰς Λίβερπούλην, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ὑπέβαλλεν εἰς πολλὰ ἐξοδα τοῦς ἰδιοκτητῆς τοῦ πλοίου, θὰ ἐδικάζετο ἐξ ἄλλου ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ θὰ ἔχανε τὸν βαθμὸν του.

— Ἄλλ' ἐδῶ ὑπάρχει περίστασις ἀνωτέρας βί-ας· κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὸν ἄλλον νὰ ταξειδεύσῃ χωρὶς νὰ θέλῃ.

— Σημειώσατε ὅμως, κύριε, ὅτι ὁ πλοίαρχος εἶνε ἀθῶος καὶ δὲν εὐθύνεται διὰ τὸ συμβῆναι σας.

— Αὐτὸ, ἀνέκραξεν ἐξηγούμενος ὁ Πινσὼν εἶνε ἡ τερατώδεστρα βιαιοπραγία ἀφ' ὅσας ποτὲ ὑπέστη τίμιος πολίτης. Οἱ κανονισμοί, περὶ τῶν ὁποίων λαλεῖτε, ἔπρεπε νὰ εἶνε μὲ κεφαλαῖα γράμματα ἐκτεθειμένοι εἰς κάθε πλοῖον.

— Εἰς τὸν τόπον σας λέγουν, εἶπεν ὁ λογιστής, ὅτι εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοῇ τὸν νόμον. Καὶ εἰς γαλλικὸν ἀτμόπλοιο ἂν ἠύρισκε-σθε, κύριε, τὸ αὐτὸ θὰ συνέβαινε, ὅχι ἄλλο.

Ὁ Πινσὼν ἐκάθισεν ἐπὶ τινος ἐδωλίου καὶ ἔκρυψε τὸ πρόσωπον μεταξὺ τῶν χειρῶν. Ἐλυπεῖτο διότι δὲν εἶχε πυρίτιδα ἢ βαμβάκοπυρίτιδα, διὰ νὰ προξενήσῃ εἰς τὸν Καραδᾶν τοικύτην βλάβην, ὥστε νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω. Ἡ βροχὴ ἐξηκολούθει νὰ πίπτῃ, οἱ δ' ἐπιβάται κατῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν· ὁ Βοαζολῆς πάσγων ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἤλθε καὶ ἐκαθέσθη ἐγγὺς τοῦ φίλου αὐτοῦ.

— Πινσὼν ! τῷ εἶπε μετὰ φωνῆς περιλύπου.

— Πῶς, ἐφώνησεν ὁ μηχανικός, τολμᾶς ἀκόμη νὰ μοὶ ἀποτείνῃς τὸν λόγον καὶ νὰ μὲ σπρώχνῃς μὲ τὸν ἀγκῶνά σου.

— Εἰς τί σοὶ ἔπταισα, Πινσὼν ;

— Ὁραία τῶνόντι ἐρώτησις ! Ἦθελον νὰ σὲ συν-οδεύσω μέχρι Καλαί. Ἔστω, αὐτὸ ἦτο ταξειδί-δοῦ ἠδυνάμην νὰ τὸ κάμω· μοὶ τὸ ἐπέτρεπεν ἡ θέσις μου. Ἔσθ, ἀπ' ἐδῶ, ἀπ' ἐκεῖ μὲ ἔσυρες ἕως τὸ Λονδίνον διὰ νὰ χαθῶ ἐκεῖ μέσα. Ἐπειτα εἰς τὸ Λίβερπουλ διὰ. . . Ὡ, αὐτὸ εἶνε πάρα πολὺ.

— Θὰ ἴδῃς καὶ τὴν Ἀμερικὴν, Πινσὼν, καὶ ἐν-τὸς ἐνὸς μηνὸς ἐπιστρέφεις εἰς Παρισίους.

— Καὶ τί ἀνάγκην εἶχα νὰ ἴδω τὴν Ἀμερικὴν, κύριε ; Εἰπέτε μου, σᾶς παρακαλῶ. Ἐξ αἰτίας σου, ἰδοὺ εἶμαι χωρὶς κάλτσαις, χωρὶς μανδήλια, χω-ρὶς ὑποκάμισα ν' ἀλλάξω, καὶ στέκομαι μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης, δὲν εἰξέυρω πόσα χιλιό-μετρα μακρὰν τῆς κατοικίας μου.

Ὁ Βοαζολῆς δὲν ἀπῆντα. Πελοιδὸς, κλισίων τοὺς ὀφθαλμοὺς διότι ἡ θέα τοῦ κινουμένου κα-ταστρώματος καὶ τῶν κυμάτων ἐπηύξανε τὴν ζά-

λην του, ἔμεινε μαστιζόμενος μετ' ὑπομονῆς στω-ϊκῆς ὑπὸ τῆς βροχῆς καὶ ἔτρεμεν ἐκ τοῦ ψύχους. Ὁ Πινσὼν παρετήρησε τοῦτο.

— Διατί δὲν πηγαίνεις εἰς τὴν αἴθουσαν, ἢ εἰς τὸ δωμάτιόν σου ; τῷ εἶπεν αἴφνης μετὰ γλυκύ-τητος.

— Καταλαμβάνω τὴν στενοχωρίαν σου, Πιν-σὼν, καὶ δὲν θέλω νὰ σὲ ἀφήσω μόνον.

Ὁ Πινσὼν ἠγέρθη, ἔλαβε τὸν φίλον του ἐκ τοῦ βραχίονος καὶ μετὰ προσοχῆς ὠδήγησεν αὐτὸν μέ-χρι τῆς κλίνης του, ὅπου τὸν ἠνάγκασε νὰ κα-τακλιθῇ. Ἀκολουθῶς ἐφρόντισε νὰ τῷ κατασκευ-άσῃ ποτήριον λεμονάδας, ἐκάθισε παρὰ τὸ προσ-κεφαλαίον του, ἀλλ' ἤκουε χωρὶς ν' ἀπαντᾷ τοὺς παραμυθητικὸς λόγους, οὓς ἐτόλμα νὰ τῷ ἀπο-τείνῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ Βοαζολῆς.

— Κύριε, ἠκούσθη αἴφνης λέγουσα ἡ φωνὴ τοῦ λογιστοῦ κρούοντος τὴν θύραν.

Ὁ Πινσὼν ἀνηγέρθη δι' ἐνὸς ἄλματος καὶ ὤρ-μησεν ἔξω.

— Μὴ μετενόησεν ὁ πλοίαρχος ; ἠρώτησεν ἀ-μέσως.

— Καὶ πάλιν σᾶς ἐπαναλαμβάνω, ἀπήνησεν ὁ λογιστής ὅτι ἕνεκα τοῦ καθήκοντός του δὲν δύ-ναται νὰ σᾶς εἰσακούσῃ· ἀλλ' ἠσυχάσατε, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων θὰ ἀποδιβασθῆτε εἰς τὴν ξη-ράν.

— Μὴ ἀνεκαλύφθη ναυσιβλάβεια ;

— Καθόλου· πρέπει νὰ προσεγγίσωμεν εἰς Κου-ίνστον διὰ νὰ παραλάβωμεν τοὺς τελευταίους φα-κέλλους τῆς ἡπείρου· ἂν ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέπῃ, ἡμπορεῖτε νὰ πηδήσῃτε ἐπὶ τῆς λέμβου, ἥτις θὰ μᾶς φέρῃ τοὺς φακέλλους αὐτοῦς.

Ὁ Πινσὼν, ἐξαλλόμενος ἐκ τῆς χαρᾶς ἣν προὔξενει αὐτῷ ἡ εἰδήσις αὕτη ἐνηγκαλίσθη τὸν λογιστήν, λίαν ἐκπληκτόμενον ἐπὶ τούτῳ, διότι ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν συνειθίζουσι τοὺς ἐναγκαλισμούς.

— Τέλος πάντων, εἶπεν ὁ μηχανικός, ἡ Κου-ίνστον εἶνε εἰς τὴν Ἰρλανδίαν· πάντοτε καλλι-τερα παρὰ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ποῖος νὰ μοὺ ἔλεγε πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν ὅτι ἔμελλον νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν πατρίδα τοῦ μεγάλου Ὁ Κόννελ !

— Περιττὸν κρίνω νὰ σᾶς συστήσω νὰ εἰσθε ἔ-τοιμος, ἐπανελάθειν ὁ λογιστής.

— Μείνατε ἡσυχος· ἐκράξεν ὁ Πινσὼν, δὲν εἶ-μαι ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ πίπτουν δύο φορὰς εἰς τὴν παγίδα. Δεῖξατέ μου μόνον, σᾶς παρακαλῶ, ἀπὸ ποῖον μέρος τοῦ πλοίου παραλαμβάνετε τοὺς φα-κέλλους, διὰ νὰ σταθῶ ἐκεῖ καὶ νὰ μὴ ἀπομα-κρυνθῶ οὔτε ἐν μέτρον.

Ἐλαφρυνθεὶς ἐκ τοῦ καταθλίβοντος αὐτὸν ὑπε-ρόγκου βάρους ὁ Πινσὼν ἀνέκνησε πάραυτα μέρος τῆς συνήθους αὐτοῦ εὐθυμίας. Περηγόρησε τὸν Βο-αζολῆν, καὶ, τῆς ὥρας τοῦ γούματος ἐπιστάσης, παρεκάθισεν εἰς τὴν τράπεζαν, ἥς προῖστατο ὁ πλοίαρχος καὶ ἀφ' ἧς ἔλειπον πλείονες τοῦ ἐνὸς ἐπιβάται. Χάρις τῷ Καναδῷ, ἐκτελοῦντι χρέη δι-

ερμηνέως, ἐγέλασαν πολὺ εἰς τὴν τράπεζαν ἐπὶ τῇ περιπετείᾳ τοῦ μηχανικοῦ, ὅστις βέβαιος ὦν καὶ ἀσφαλὴς πλέον, ἔδιδε πρῶτος τὸ παράδειγμα τῆς εὐθυμίας. Μόλις τὸ γεῦμα ἐτελείωσε, μὲ ἄλλας τὰς διαθεσβασιώσεις τοῦ λογιστοῦ καὶ τοῦ πλοίαρχου, οἵτινες τῷ ὑπέσχοντο νὰ ἐπαγρυπνήσωσιν αὐτοὶ περὶ τῆς ἀποδιβάσεώς του, ὁ Πινσὼν μεταβάς ἔστη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος παρὰ τὸν πηδαλιούχον.

Ὁ ἄνεμος ἔπνεε σφοδρῶς· ἡ νύξ ἦτο σκοτεινὴ καὶ ἔπιπτε χιῶν ἀναελευμένη. Οὐδὲν θλιβερώτερον τοῦ ἤχου ὃν προξενεῖ ὁ ἄνεμος συρίζων μέσον τῶν σχοινίων, τοῦ κρότου τῶν τροχῶν τυπτόντων τὰ κύματα καὶ τοῦ συνεχοῦς τριγμοῦ τοῦ πηδαλίου. Ἡ θάλασσα ἦτο κακὴ, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν ναυτῶν τῆς ὑπηρεσίας, οἵτινες περιβεβλημένοι τοὺς ἀδιαβρόχους αὐτῶν μανδύας καὶ φέροντες ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς πισσωμένους αὐτῶν πῆλους περιεφέροντο ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὅπως ἀντέχουσιν εἰς τὸ ψῦχος. Ὁ Πινσὼν μηδόλως προσέχων εἰς τὰ ἐπεισόδια ταῦτα, ἀνεζήτει διὰ τοῦ βλέμματός του τὸν φάρον περὶ οὗ τῷ εἶχον δομηθῆσαι, καὶ ἤρνετο ἐπιμόνος νὰ ἐγκαταλίπη τὴν θέσιν, ἣν ἐξελέξατο.

— Ἐχομεν δυνατὴν τρικυμίαν καὶ χιόνα, τῷ εἶπεν ὁ πλοίαρχος, ὅστις διήρξατο ἐπιθεωρῶν φοβοῦμαι ὅτι δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ προσεγγίσωμεν εἰς Κουίνστον.

Ἐτυχῶς ὁ Πινσὼν δὲν ἐνόησε. Μετ' ὀλίγον ἡ καρδίᾳ του ἐκίρτησε βιασίως, ὡς ἂν ἐπρόκειτο νὰ φύγῃ τοῦ στήθους· διέκρινε μικρὸν φῶς.

Κίνησιν τις ἔλαθε χώραν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ ναυτικοὶ τινες χειρισμοὶ ἐξετελεσθήσαν ἐν τάχει. Τὸ φανὲν φῶς δὲν ἀνήγγελλε τὴν ξηρὰν, ἀλλὰ τὴν προσέγγισιν πλοίου, διαβάντος ἐγγύθεν τοῦ *Kanada* καὶ οὐτινος τὸ σχῆμα ἐξηφανίσθη μετὰ μικρὸν ἐν τῇ σκοτίᾳ. Κατὰ τὴν μίαν ὥραν τῆς πρωΐας ὁ ἐπὶ τῆς σκοπιᾶς ναύτης ἐκραξεν.

— Ἡ Κουίνστον!

Φῶς τῷ ὄντι ἤστραπτε μακρὰν ἦτο ὁ φάρος.

Ὁ Πινσὼν ἔδραμεν εἰς τὸν θαλαμίσκον τοῦ Βοαζολῆ καὶ ἐνηγκαλίσαστο αὐτὸν μετὰ παραφορᾶς. Ὁ πάσχων ἠέλησε νὰ ἐγερθῆ καὶ νὰ παραστῆ εἰς τὴν ἀποδιβάσιν τοῦ φίλου του· ἀλλ' ὑπὸ τόσης ζάλῃς κατείχετο, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ παρικήτη τῷ σχεδίου του. Ἐκ τῆς αἰθούσας ὁ Πινσὼν ἐπανῆλθε δις ὅπως τῷ θλίψῃ τὴν χεῖρα, ἀνήλθε δὲ κατόπιν σπεύδων εἰς τὸ κατάστρωμα. Πρὸς τὰ ὅπισθεν, πλησίον τῆς λέμβου τοῦ πλοίαρχου ἴσταντο τέσσαρες ναῦται, ὁ ναύκληρος δὲ ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς γερφύρας μετεδίβασε τὰς διαταγὰς εἰς αὐτόπαιδα, ὅστις ἐπανελάμβανεν αὐτὰς εἰς τοὺς μηχανικούς. Μόλις ἠκούοντο αἱ φωναὶ, διότι τὰ κύματα εἰσέρρουον συχνάκι· ἐντός. Τὸ φῶς τοῦ φάρου ἠλλάσσε θέσιν ἐκ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερὰ καὶ τὰνάπλιν· τοῦτο δὲ ἐπανελήθη τοῖς ἐν διασημάτι μιᾶς ὥρας. Τὸ ἀναμπλοῖον ἐλαξοπλοῖε. Ὁ

Πινσὼν ἑτοιμὸς νὰ πηδήσῃ ἐπὶ τῆς λέμβου παρ' ἣν ἠγγύπνει, οὐδὲν ἐνόει ἐκ τῆς πορείας ταύτης. Ἐβλέπε τὸν πλοίαρχον πηγαίνοσρόμενον, ἐξετάζοντα τὴν πυξίδα, τὸ ὠρολόγιόν του, τὸ βαρόμετρον, γογγύζοντα, περιπατοῦντα, ἀποτεινόμενον ἐνίοτε πρὸς τὸν ὑποπλοίαρχον. Αἶφνης ἐπολλαπλασίασε τὰς προσταγὰς· οἱ παρὰ τὴν λέμβον ἰστάμενοι ναῦται προσέδρασαν αὐτὴν ἰσχυρῶς, τὸ κατέμπροσθεν δὲ φαινόμενον πρὶν φῶς τοῦ φάρου, ἐφάνη τῶρα ὅπισθεν τοῦ πλοίου.

— Τί συμβαίνει; ἠρώτα ἐπὶ ματαίῳ ὁ Πινσὼν ἕκαστον τούτων.

Τῷ ἀπήντησαν, πλὴν οὐδὲ λέξιν ἐνόησεν ἐξ ὧσων τῷ ἔλεγον. Κατῆλθε ἐκ νέου εἰς τὴν αἴθουσαν· καὶ εἶδε τὸν λογιστὴν συνομιλοῦντα μετὰ τοῦ πλοίαρχου.

— Κύριε, τῷ εἶπεν ὁ λογιστής, εἶσθε ἀφελῆτως πολὺ ἀτυχῆς.

— Διατί; ἠρώτησεν ὁ Πινσὼν;

— Τόσον τρικυμιώδης εἶνε ἡ θάλασσα, ὥστε μὴ δυναμένου τοῦ πλοίου νὰ προσεγγίσῃ μετ' ἀπόλειαν τριῶν ὥρων, ὁ πλοίαρχος διέταξε νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πλάγος, καὶ ὀριστικῶς νῦν πλέομεν πρὸς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Ὁ Πινσὼν ἐγένετο κάτωχρος καὶ ἔμεινε ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν ἀκίνητος, ἐν ᾗ θέσει ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ λογιστής. Τέλος καταβεβλημένος ἐκ τοῦ καμάτου καὶ τῆς συγκινήσεως, διεκτύθη πρὸς τὸν θαλαμίσκον τοῦ φίλου του, κοιμημένου ἡσυχῶς. Ὁ Πινσὼν ἠτοιμάζετο νὰ τὸν ἐξυπνήσῃ.

— Ἀγκαλὰ, εἶπεν, ὅσας ἐπιπλήξεις καὶ ἂν κάμω, δὲν ἀλλάζει ἡ θέσις μου· τί παράξενον συμβάν, Θεέ μου!

Κατεκλίθη ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς κειμένης ἄνωθεν ἐκείνης ἣν κατεῖχεν ὁ φίλος του, καὶ λιχνίζόμενος βαθμηδὸν ὑπὸ τῆς κινήσεως τοῦ πλοίου ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀπεκοιμήθη καὶ αὐτός.

Ὅτε ἐξύπνησε τὴν ἐπαύριον ὁ Βοαζολῆς, ἡ ἡμέρα εἶχε προβῆ ἱκανῶς. Ἡσθάνετο ἑαυτὸν καλλίτερον καὶ ἡδυνῆθη νὰ κυττάξῃ περὶ ἑαυτὸν χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ.

— Μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας θὰ εἶμαι ἐντελῶς καλὰ, εἶπε. Τί φοβερὸν κακὸν ἡ ναυτία! Ἐμνηθεύει τὴν θέλησιν καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἐλευθέρην μηχανήν. Ἐνέα ὥραι! τῶρα ὁ Πινσὼν πρέπει νὰ εἰκίνησῃ διὰ τὸ Δουβλίνον. Τὸν καυμένον τὸν Πινσὼν! ποτὲ δὲν τὸν εἶδα τόσον θυλωμένον. Τέλος πάντων καὶ αὐτὸ τὸ μικρὸν ταξιδίον δὲν θὰ τὸν βλάψῃ πολὺ ὅμως φθινὰ τὴν γλύτωσε! Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ὁ Βοαζολῆς ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσεν ἀναπνοὴν ἀνθρώπου ὑπερῶνον αὐτοῦ· γινώσκων ὅτι οὐδένα εἶχε σύντροπον ἐντός τοῦ θαλαμίσκου ἐξέβαλε τὴν κεφαλὴν καὶ ἔμεινε κελχνῶς.

— Σὺ! ἀνεκραξέ βλέπων τὸν φίλον του, σὺ!

— Ἐγὼ! ἀπήντησεν ὁ μηχανικός.

— 'Αλλά σὺ μ' ἀπεχειρέτησες ἀπόψε· ἔμελλες ν' ἀποβιβασθῆς εἰς Κουίνστον.

— 'Ο ἄνθρωπος σχεδιάζει, καὶ ὁ Θεὸς διαθέτει, ἀπήντησεν ὁ Πινσὼν.

— Μήπως ὁ *Karadās* ἤλλαξε δρόμον;

— 'Ο *Karadās* ἕνεκα τοῦ κακοῦ καιροῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ παραλάβῃ τοὺς τελευταίους φακέλους τῆς Εὐρώπης καὶ τοὺς ἀνεπλήρωσα ἐγώ.

— Καλὰ λοιπόν· τόσον τὸ καλλίτερον ἀνεφώνησεν ὁ Βοαζολῆς.

— Δὲν συμφωνῶ, ἐπανέλαβεν ὁ Πινσὼν. Ἴδου λοιπόν εἰς τί χρησιμεύει ἡ φιλία! ἐξηκολούθησε μετὰ πικρίας· μοὶ συμβαίνει ἡ τρομερωτέρα τῶν δυστυχιῶν, καὶ ὁ καλλίτερός μου φίλος, ἐκεῖνος χάριν τοῦ ποίου πάσχω αὐτὰ, ὑβρίζει τὴν δυστυχίαν μου λέγων· Τόσον τὸ καλλίτερον!

— 'Ο Θεὸς γινώσκει, Πινσὼν, ὅτι θὰ σὲ ἀπεβίβαζα εἰς τὴν στερεάν, θὰ σὲ ἔφερα κολυμβῶν εἰς τοὺς ὠμούς μου, ἂν ἠδύναμην· ἀλλ' ἀφοῦ δὲν δύναμαι, ἡ στοργὴ μοὶ ἀφῆρπασε τὸ ἐγώϊστικὸν αὐτὸ ἐπιφώνημα, ὅπερ σὲ ἐλύπησεν.

Οἱ δύο φίλοι ἐνεδύθησαν ἐν σιγῇ. 'Ο Βοαζολῆς εἶχεν ἰαθῆ σχεδόν. Ἀληθῶς εἶπεῖν, δὲν ἐλυπεῖτο καὶ τόσον πολὺ διὰ τὸ ἀτύχημα τοῦ φίλου του, ἀτύχημα τὸ ὁποῖον ἐπὶ τέλους οὐδεμίαν ἄλλην κακὴν συνέπειαν εἶχεν ἢ ν' ἀναγκάσῃ αὐτὸν νὰ ἐκτελέσῃ ὠφελίμων ταξιδίων. Οὐχ ἦττον ὁ μηχανικὸς ἀπέκρυψεν ὅσον ἠδύνατο κάλλιον τὴν εὐχαρίστησίν του. Ἀλλ' ὁ Πινσὼν δὲν εἶχεν ἔτι ἀνακτῆσει τὴν γαλήνην καὶ ἐξηκολούθει μένων κατηφής.

Οἱ δύο μηχανικοὶ ἐξῆλθον ὁμοῦ τοῦ θαλαμίσκου καὶ μετέβησαν εἰς τὸ κατὰστρομα.

— Κύριε, εἶπεν ὁ λογιστὴς πρὸς τὸν Πινσὼν, ἠρξομένη ἀναζητῶν ὑμᾶς.

— Μήπως πλησιάζομεν εἰς Κουίνστον; ἠρώτησε μετὰ ζωηρότητος ὁ μηχανικὸς.

— Ἄλλο περὰ Κουίνστον! εἶν' ἐδῶ τὸ παιδί σας.

— Τὸ παιδί μου! ἀνέκραξεν ὁ Πινσὼν, τί εἶν' ἡ αὐτὴ ἡ νέα ἀσειστίτης;

Πλὴν δὲν ἐτελείωσε, καὶ ἀφῆκε κραυγὴν ἐκπληξέως ἰδὼν τὸν Ζωηρὸν κρατούμενον ὑπὸ δύο ναυτῶν. Τὸ παιδίον ἴστατο κλαῖον πρὸ τοῦ πλοιάρχου ἐξετάζοντος αὐτό.

Η'.

Ἀκτὶς ἐλπίδος.

* Ἄν ὁ Πινσὼν ἐθεώρει μετ' ἐκπληξέως ἀφώνου τὸν μικρὸν Ζωηρὸν, οὗτος ἀφ' ἑτέρου διέστειλεν ὑπερμέτρως τοὺς ὀφθαλμούς ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ μηχανικοῦ.

— Σεῖς, κύριε, ἀνέκραξεν ἀπαραλλάκτως ὡς ὁ λογιστὴς, σεῖς ἐδῶ;

— Καὶ σὺ, δυστυχῆ, ἀπήντησεν ὁ Πινσὼν πῶς εὐρίσκεισαι ἐδῶ; πόθεν ἦλθες; πόθεν ἐξετράπωσες;

— Ἐξ αἰτίας του, κύριε, εἶπεν ὁ Ζωηρὸς ἀρχί-

ζων μὲ θρηνώδες ὕφος· ἂν δὲν ἦτον αὐτὸς θὰ ἔμενα ἰς τὴν ξηράν.

— Ἐξ αἰτίας τίνος; δμίλει.

— Τοῦ 'Ροβινσῶνος· ἄλλη φορὰ δὲν θὰ τὸ ξανακάμω, καὶ θὰ σὰς ἀκούσω· ἀλλὰ σὰς παρακαλῶ μὴν ἀφήσετε νὰ μὲ κτυπήσουν.

— Ποῖος θέλει νὰ σὲ κτυπήσῃ;

— 'Ο πλοίαρχος.

— Ἀφήσατε τὸ παιδί καὶ πηγαίνετε στὴ δουλειά σας, εἶπεν ὁ πλοίαρχος πρὸς τοὺς ἀνακαλύψαντας τὸν Ζωηρὸν ναύτας· ἐγγυᾶται δι' αὐτὸν ὁ κύριος ἐδῶ. Μὰ τὴν πίστιν μου, προσέθηκε γροιλίζων, εἶνε εἴκοσι χρόνια ποῦ ταξιδεύω καὶ παρόμοια πράγματα δὲν μοῦ συνέβησαν ἀκόμη.

— Τέλος πάντων εἶπε τότε ὁ Πινσὼν πρὸς τὸν Ζωηρὸν, θὰ μᾶς ἐξηγήσῃς πῶς εὐρίσκεισαι ἐδῶ;

— Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ ἐπισκερφήκαμεν τὸν Ζωολογικὸν Κῆπον, κύριε, ὁ πόθος μου ἦτο νὰ ἰδῶ τὰς χώρας τῶν πιθήκων καὶ τῶν τίγρεων, καὶ ἦτο τόσον πολὺς, ὥς ἐσκεπτόμουν, ἅμα ἤθελα ἐπιστρέψῃ εἰς Λονδίνον, νὰ ἐπιβιβασθῶ ὡς ναυτοπαιδὸς εἰς κανένα πλοῖον, ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ταξιδεύουν εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἡ Ἀμερικὴ ὅμως μοῦ ἐκέντα περισσότερον τὴν ὄρεξιν, διότι ὁ κ. Βοαζολῆς ἐπαναλαμβάνει ἀκατάπαυστα ὅτι ἐκεῖ κανεὶς κερδίζει χρήματα. Ἡ περίστασις διὰ νὰ ὑπάγω ἕως ἐκεῖ μοῦ ἐφάνη τόσον καλὴ ὅταν εὐρισκόμουν ἐπάνω εἰς τὸν *Karadār*, ὥστε ἕκαμα ἀμέσως ἀπόφασιν.

— Πές μου σοῦ λέγω ἀπὸ ποῦ ἐξετράπωσες;

— Ἀπὸ τὰ ἀμπάρια, ποῦ φυλάγουν τὸ νερό. Ὅταν μοῦ εἶπατε νὰ ἔβγω ἔξω καὶ νὰ σὰς περιμένω εἰς τὴν στερεάν, ἐπεισμόςκα λιγάκι, διότι ἐσκεπθήκα ὅτι μὲ τὴν λέμβον τοῦ πρωῶως ἠμποροῦσα καὶ ἐγὼ νὰ ἐξέλθω ὅπως καὶ σεῖς, ἀλλὰ ἀφοῦν ἔβλεπα τοὺς ἀχίστον τὴν πλατείαν θάλασσαν. Ἐβρυγα σιγὰ σιγὰ, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ σὰς ὑπακούσω. Εἰς τὴν δρόμον μου ὅμως ἔτυχε νὰ εὔρω ἀνοικτὴν τὴν θύραν, ἡ ὁποία φέρει εἰς τὸ βᾶθος τοῦ πλοίου. Ἄντι νὰ ἀναβῶ, ἐκατέβηκα, ἐκρύφθηκα ὀπίσω ἀπὸ ἕνα βαρέλι, σκεπτόμενος ὅτι ἀφοῦ τὸ πλοῖον κινήσῃ, ἐξ ἀνάγκης θὰ μὲ μεταφέρῃ καὶ ἐμὲ εἰς Νέαν Ὑόρκην. Ἡλπίζα ὅτι ὁ κύριος Βοαζολῆς θὰ μὲ ἐσυγχωροῦσε, θὰ τῷ ἐζητοῦσα συγχώρησιν εἰς τὸ ὄνομά σας, διότι εἰξέρω ὅτι σὰς ἀγαπᾷ πολὺ.

— Καὶ ἔμεινες ἀπὸ ἐκεῖνην τὴν ὥραν εἰς τὴν κρυψῶνα;

— Δὲν ἐτολμοῦσα νὰ ἐξέλθω. Ἐξάφνα ἤνοιξαν τὴν θύραν καὶ μὲ ἀνεκάλυψαν· ἐγὼ ὅμως θέλω νὰ ἐπιτρέψω μαζί σας εἰς τὸ Λίβερπουλ, κύριε, δὲν θέλω ν' ἀναχωρήσω.

— Νὰ ἐπιστρέψῃς μαζί μου εἰς Λίβερπουλ; Ἄμποτε, μικρὲ μου κατεργάρη, νὰ ἦτον αὐτὸ δυνατόν! Δὲν βλέπεις, κακομοίρη, ὅτι εἴμεθα εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν· καὶ ὅτι ὁ *Karadās* κόπτει ἐξ μίλις τὴν ὥραν; Δὲν εἰξέρεις καὶ τὸ περιπλέον ὅτι οἱ ναυτικοὶ κανονισμοὶ ἀπαγορεύουσι νὰ μᾶς

ἀποβιάσθη καὶ ὅτι τώρα πλέον, θέλομεν δὲν θέλομεν, θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ;

— Τί ! ἀνέκραξεν ὁ Ζωηρός, καὶ σεῖς ἐκρυφθήκατε ὅπως ἐγώ ;

— Ἐκρυφθῆκα ὡσάν ἐσέ ; εἶπεν ὁ Πινσὼν ἀγανακτήσας. Δὲν ἔχω ἐγὼ στὸ κεφάλι τὸν Ῥοβινσῶνα. Ὁ Ῥοβινσῶν. . .

— Νομίζω, εἶπεν ὁ Βοαζρολῆς διακόπτων τὸν φίλον του, ὅτι ὁ Ζωηρός ἔχει φοβεράν πείναν. Εἶνε ὠχρός, τρέμει ἄς φροντίσωμεν δι' αὐτὸν, φίλε μου.

— Τὴν συμπονεῖς ;

— Τὸν συμπονῶ, εἶπεν ὁ μηχανικός. Τὸ πτωχὸ τὸ παιδί ἔλεγε πρὸ ὀλίγου ὅτι ἂν ἀνεκαλύπτετο ἤλπιζε νὰ ἔχη τὴν προστασίαν μου, ἐπ' ὄνοματί σου· αὐτὴ ἡ καλὴ πρόθεσις μὲ συνεκίνησε, καὶ ἀπὸ τοῦδε τὸν λαμβάνω ὑπὸ τὴν προστασίαν μου.

Ὁ Πινσὼν ἐθεώρησε τὸν φίλον του καὶ εἶτα τὸν Ζωηρὸν ὅστις ἴστατο δακρύων.

— Ἔλα λοιπὸν, μὴ κλαίης, τῷ εἶπεν ὁ μηχανικός ἐξιλιωμένος.

— Συλλογίζομαι τὴν Θεοῦ-Πιτῆ, ἀπήντησε τὸ παιδίον, ὁποῦ μὲ περιμένει καὶ δὲν θὰ τὴν ἴδω ἴσως πλέον. Ἔχει τὴν ἀνάγκην μου τώρα διότι πάσχει ἀπὸ ρευματισμοῦ καὶ δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐργάζεται πλέον. Ἀσχημα ἔπραξα νὰ κρυφθῶ, τὸ βλέπω· ἤθελα νὰ ἐπέστρεφα εἰς τὸ Λονδίον.

Ἐκρυψε τὴν κεφαλὴν μεταξὺ τῶν χειρῶν καὶ ἤρξατο ὀλολούζων. Οἱ δύο φίλοι συγκεκινημένοι δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἐπιπλήξωσιν αὐτὸν πλέον.

— Πρέπει νὰ πεινά, εἶπεν ὁ Βοαζρολῆς, καὶ ἂν ἡ ὁσμὴ τοῦ κατραμίου, ἣν ἀποφέρει ὁ θαλαμίσκος μου δὲν μὲ ἠνώχλει, θὰ ἐπήγαινον νὰ τῷ φέρω ζωοτροφίας. Ἐμπρός, Πινσὼν, σὺ δὲν ἐνοχλεῖσαι ὡς νὰ ἦτο παλαιὸς ναυτικός, δὸς νὰ φάγῃ εἰς τὸν μικρὸν, σὲ παρακαλῶ.

Ὁ Πινσὼν ὠδήγησε τὸ παιδίον εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπρέτου ἄρτον, χοιρομήριον καὶ οἶνον καὶ ὁ Ζωηρός πειναλέος ὢν ἔφαγε μὲ πολλὰν ὀρεξιν. Τὸ δυστυχεὲς μερικάκιον εἶχεν ὑποφέρει οὐ μόνον ἐκ τῆς πείνης, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀγρυπνίας, διότι ὁ φόβος μὴ ἀνεκαλυφθῆ δὲν τὸν ἄφινε νὰ ἡσυχάσῃ. Μόλις ὁ Πινσὼν εἶδεν αὐτὸν συνελθόντα, τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν θαλαμίσκον, τὸν ἔκαμε νὰ κατακλιθῇ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κλίνην καὶ τὸν ἐσκέπασε μὲ δύο σκεπάσματα.

Ἐπανελθὼν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὁ μηχανικός ἐπεσκόπησε τὸν ὀρίζοντα κύκλω πανταχοῦ ἢ θάλασσα συνεχέτω μετὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ἀναλογιζόμενος τὴν ἰδίαν θέσιν καὶ τὴν τοῦ Ζωηροῦ, ὁ Πινσὼν ἀνεφώνησε τὸ σύνθημα ἐπιφώνημα αὐτοῦ.

— Τεράστιον !

Χάρις εἰς τὸν συνταξιδεύοντα Καναδὸν, οἱ ἐπιβάται ἠδυνήθησαν νὰ μάθωσιν ἐν ἐκτάσει τὴν ἱστορίαν τοῦ Ζωηροῦ. Ἐγένετο πρότασις περὶ ἑράνου ὑπὲρ τοῦ μικροῦ ὄρφανου, ἀλλ' ὁ Πινσὼν μετὰ τοῦ φίλου του διεκλήρυξεν ὅτι θὰ ἐπεμελοῦντο αὐ-

τοῖ τοῦ μικροῦ ταξιδιώτου καὶ πάντες οἱ παριστάμενοι ἔθλιψαν τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐγκαρδίως.

Τὸ ἑσπέρας ἐνεχείρισε τῷ Ζωηρῷ, ἐγερθέντι ἀπὸ μιᾶς ἡδῆ ὥρας διακόσια φράγκα εἰς χρυσὸν, ἐπειδὴ δὲ τὸ παιδίον ἐκῦτταξεν αὐτὸν ἀποροῦν,

— Σοὶ τὰ κάμουν δῶρον οἱ ἐπιβάται, τῷ εἶπεν. Ἔχεις καλοὺς προστάτας, ἀλλὰ θέλομεν καὶ ἡμεῖς ; νὰ σὲ βοηθήσωμεν ὀλίγον.

Τὴν ἐπαύριον ὁ οὐρανὸς, καλυπτόμενος ὑπὸ μελανῶν συννέφων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως, ἐφάνη ἐπὶ τέλους αἴθριος. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο ὀροσερὰ ἢ θάλασσα λεία ὡς κάτοπτρον ἀπῆστραπεν ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Ὁ ὠραῖος καιρὸς ἐφαίδρυνε τοὺς ἐπιβάτας τοῦ *Karadā*, τοῦ Πινσὼν μὴ ἐξαιρουμένου. Ὁ μηχανικός ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐγόγγυζε κατὰ τοῦ φίλου του, πλὴν ἐντούτοις ἤρχιζε νὰ συνειθίζῃ εἰς τὴν ἀτυχίαν του. Δὲν ἐγέλα μὲν εἰσέτι, διότι ἡ πληγὴ ἦτο νωπὴ, ἀλλ' ἂν τις τῷ ὠμίλει περὶ τοῦ καταναγκαστικοῦ αὐτοῦ ταξιδίου, ἀπάντα μετ' εὐθυμίας.

Ὁ Ζωηρὸς χάρις τῇ εὐδαίμονι ἀφροντισίᾳ τῆς ἡλικίας του ἐφαίνετο παρηγορηθεὶς πλέον. Περιέτρεχεν ἀπὸ τῆς μιᾶς μέχρι τῆς ἑτέρας ἄκρας τοῦ ἀτμοπλοίου, ζητῶν ἀπλήστως νὰ βλέπῃ καὶ νὰ μανθάνῃ. Γινώσκων τὴν ἀγγλικὴν ἠδύνατο νὰ συνομιλῇ μετὰ τῶν ναυτῶν, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν. Ἡ παρουσία του ἦτο εὐρημὸν ἀληθὲς διὰ τοὺς δύο φίλους, οἵτινες ἄνευ αὐτοῦ θ' ἀπέμενον ἀπομεμωμένοι. Τοῖς παρέδιδε μαθήματα τῆς ἀγγλικῆς καὶ πρὸ πάντων κατεβάρυνεν αὐτοὺς δι' ἐρωτήσεων.

— Διατί τὸ ἀτμοπλοῖόν μας λέγεται *Kanadās* ; ἠρώτησε τὸν Πινσὼν· αὐτὴ δὲν εἶνε λέξις οὔτε ἀγγλικὴ οὔτε γαλλικὴ.

— Καναδάς, ἀπήντησεν ὁ Πινσὼν καλεῖται ἐκτεταχμένη χώρα, ἣτις ἀνεκαλυφθεῖσα τὸ 1497 ὑπὸ τοῦ ἐνεστοῦ Ἰωάννου Καβόττου, ἐξηρευνήθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Γάλλου Δενὶ τὸ 1523. Οἱ Ἴσπανοὶ μετέβησαν κατόπιν ἐκεῖ πρὸς ἀναζήτησιν μεταλλείων χρυσοῦ· ἀλλὰ μηδὲν εὐρόντες ἀπῆλθον λέγοντες « *acá nada* » (ἐδῶ, τίποτε). Ἐπειδὴ δὲ τὴν φράσιν ταύτην ἐπανελάβανον οἱ αὐτόχθονες, ἐξελήθη κατόπιν αὕτη ὡς τὸ ὄνομα τῆς χώρας.

— Διατείνονται πρὸς τούτοις, εἶπεν ὁ Βοαζρολῆς ὅτι Καναδάς εἶνε λέξις εἰρηκουσεῖα, σημαίνουσα ἄθροισμα καλυθῶν.

— Ἀληθῶς, ἀπήντησεν ὁ Πινσὼν, ἀλλ' ἡ ἰσπανικὴ ἐτυμολογία εἶνε ἡ κοινῶς παραδεδεγμένη.

— Λοιπὸν ὁ Καναδάς κεῖται πλησίον τῆς Ἀμερικῆς ; ἠρώτησεν ὁ Ζωηρός.

— Ἀποτελεῖ μέρος αὐτῆς, μικρὸν, ὅπως ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἀποτελοῦσι μέρος τῆς Εὐρώπης. Ἡ βόρειος Ἀμερικὴ, πρὸς τὴν ὁποίαν διευθυνόμεθα, εἶνε μεγάλη ἡπειρος, διακρινόμενη εἰς εἴς κυρίως ζώνας : εἰς τὴν βόρειοισκὴν Ἀμερικὴν, ἐσχάτως παραχωρηθεῖσαν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολι-

τίας, καλουμένην δὲ καὶ Ἀλάσκαν, τὴν ἀγγλικὴν Ἀμερικὴν, περιλαμβάνουσαν τὸ Λαβραδὸρ, τὸν Καναδᾶν, καὶ τὴν Νέαν Σκωτίαν, τὴν δανικὴν Ἀμερικὴν ἢ Γροηλανδίαν, τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ἃς οἱ γάλλοι καλοῦσιν Ἀμερικὴν, ἀποδίδοντες εἰς ἓν μόνον μέρος τὸ ὄνομα τοῦ ὅλου, ἐφ' ᾧ ἀγανακτοῦσιν οἱ λοιποὶ λαοὶ τῆς νέας ἡπείρου.

— Καὶ τὸ Μεξικὸν ποῦ κεῖται;

— Τὸ Μεξικὸν καὶ ἡ Γουατεμάλα συμπληροῦσι τὰς ἑξ μεγάλας ὑποδιαίρεσεις τῆς βορείου Ἀμερικῆς.

— Εὐχαριστῶ, κύριε, εἶπεν ὁ Ζωηρὸς· δὲν θὰ λησμονήσω ὅλ' αὐτὰ. Θὰ τὰ ἐνθυμοῦμαι.

Τὴν τετάρτην ἡμέραν τοῦ ταξιδίου μεγάλη ἀναστάσις ἔλαβε χώραν ἐπὶ τοῦ *Karadā*. Βίς τὴν ἐξ ἀνάγκης ἀνηράν ζῶν τῶν ἐπιβατῶν τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ τὸ ἐλάχιστον ἐπεισόδιον λαμβάνει τὰς διαστάσεις σπουδαίου συμβεβηκότος. Μετὰ μεσημβρίαν ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης ἐφάνη ἐξαιφνης πᾶσα ἐπαργυρος. Ὁ *Karadā* πλέον διεσχίζε πικνὸν στρώμα συνιστάμενον ἐν μαινίδων (ἀργύρων), συντρίβων αὐτὰς ὑπὸ τοὺς τροχοὺς του. Ὁ Ζωηρὸς καταληφθεὶς ὑπὸ θαυμασμοῦ ἐξετέλεσε τὸ περιφημον ἐπικίνδυνον ἄλμα του πρὸς μεγίστην ἐκπληξιν τῶν ναυτῶν.

— Πόθεν ἔρχονται αὐτὰ τὰ ψάρια, καὶ ποῦ ὑπάγουν; ἠρώτησε τὸ παιδίον τὸν Πινσῶν.

— Ἐρχονται ἀπὸ τὸν Βόρειον πολικὸν Ὀκεανόν. Καὶ αἱ ἀρίγλαι καθὼς αἱ χελιδόνες μεταναστεύουσι κατ' ἔτος, καὶ κατέρχονται κατὰ στίφην ἀναρίθμητα ὡς βλέπεις ἐν τῶν καταψυγμένων ἐκείνων χωρῶν. Οἱ ἀλιεῖς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας θὰ κάμουν καλὴν ἄγραν συλλαμβάνοντες ὅλον αὐτὸ τὸ πλῆθος ὅπερ διέρχεται τώρα ἐνώπιον ἡμῶν, διότι ἐκτὸς τῆς γενουμένης εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης μεγάλης καταναλώσεως τῶν νοπῶν, παστῶν καὶ καπνιστῶν ἀρίγγων, εἰς πολλὰς χώρας μεταχειρίζονται τὴν σάρκα τοῦ ἰχθύος αὐτοῦ ἀντὶ λιπάσματος.

Τὸ ἀτμοπλοῖον πλέον κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν καὶ ἀπομακρυνόμενον τῶν ἀκτῶν πρὸς ἃς οἱ ἰχθύες διευθύνοντο, ἀφῆκε μετ' οὐ πολὺ ὀπισθεν αὐτοῦ τὴν νομᾶδα ἀγέλην ἔχουσαν πλάτος μὲν ἑνὸς χιλιόμετρον καὶ μῆκος ἐφ' ὅσον ἐξικνεῖτο τὸ βλέμμα. Πάμπολλα θαλάσσια πτηνὰ περιέπταντο ὑπερθεῖν τῶν ἀτυχῶν ἰχθύων, ἥρκει δὲ νὰ προσψαύωσι τὴν ἐπιφάνειαν ὅπως συλλαμβάνωσιν αὐτούς. Μεταξὺ τῶν πτερωτῶν τούτων ἀλίεων διεκρίνοντο ἰδίως οἱ λάροι, πτηνὰ ἔχοντα πτέρυγας τοσοῦτον ἰσχυρὰς καὶ πῆσιν τοσοῦτον ταχέαν, ὥστε δύνανται νὰ διατρέχωσι τρισχίλια χιλιόμετρα χωρὶς ν' ἀποκάμωσι.

Τὴν ἑσπέραν, μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐνῶ ὁ Πινσῶν συνωμίλει μετὰ τοῦ φίλου του ἡσύχως, ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸν ὁ λογιστής.

— Μὲ συγχωρεῖτε ἂν σὰς διακόπτω, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς, ἀλλ' ὁ κανονισμὸς τῆς ὑπηρεσίας μοὶ

τὸ ἐπιβάλλει. Ἀπεφασίσατε λοιπὸν νὰ κρατήσητε τὴν κλινὴν τὴν ἰδικὴν σας καὶ τὴν τοῦ μικροῦ.

— Ἀφοῦ μᾶς φιλοξενεῖτε, ἀπήντησεν ὁ Πινσῶν οὐ τὸ μέτωπον ἐπεσκιάσθη, πρέπει νὰ κοιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς βεβαίως εἰς κάποιον μέρος.

— Ἀναμφιβόλως· σὰς παρακαλῶ μόνον νὰ ἐνθυμηθῆτε ὅτι ὀφείλετε νὰ μοὶ δώσητε δύο χιλιάδας φράγκα.

— Δύο χιλιάδας φράγκα! ἀνείραξεν ὁ Πινσῶν, ἀνεγειρόμενος διὰ μιᾶς ἐκ τοῦ θρανίου ἐφ' οὗ ἐκάθητο, ἐγὼ θὰ σὰς πληρώσω δύο χιλιάδας φράγκα! καὶ διὰ τίνα λόγον, σὰς παρακαλῶ;

— Διὰ τὸν ναῦλον τοῦ ταξιδίου σας.

— Ὅριστε καὶ ἄλλο! Τί; . . . ἐσεῖς μὲ ταξειδεύετε διὰ τῆς βίας, δὲν ἀκούετε τὰς παρακλήσεις μου καὶ ὡς νὰ μὴ ἔφθανεν αὐτὸ, πρέπει ἀκόμη καὶ νὰ πληρώσω! . . . ὦ, αὐτὸ εἶνε τεράστιον!

— Θέλετε νὰ ταξειδεύετε τὸν Ὀκεανὸν δωρεάν;

— Δὲν ἤθελα νὰ τὸν ταξειδεύσω κατ' οὐδένα τρόπον ἐγὼ· τὸ γνωρίζετε καλὰ. Νὰ πληρώσω δύο χιλιάδας φράγκα διὰ νὰ φύγω ἀπὸ τὴν πατρίδα μου! . . . ὦ, αὐτὸ θὰ εἶνε πάρα πολὺ.

— Ἄν μεταβῆτε εἰς τὴν δευτέραν θέσιν τὸ ταξίδιον θὰ σὰς στοιχίσει μόνον χίλια ἑξακόσια· ἂν συγκατατίθεσθε μάλιστα νὰ τρώγητε μαζὶ μὲ τοὺς ναύτας, τότε ἐξοδεύετε χίλια μόνον φράγκα.

— Καὶ ποῦ θέλετε νὰ εὕρω, ἐπανελάθειν ἀθύμως ὁ Πινσῶν, μέσα εἰς τὴν μέση τῆς θαλάσσης αὐτὰ τὰ μυθώδη ποσά ὀποῦ μοῦ ζητεῖτε. Ἀνεχώρησα ἀπὸ τὴν πατριάν μου διὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ Λονδίνον καὶ ὄχι τὴν Ἀμερικὴν. Μέσα εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν μου ἃς ἔχω χίλια φράγκα ὅλα ὅλα κ' ὁ κόσμος ὅλος! . . .

— Συλλογίσθητε, κύριε, ὅτι ἡ Ἐταιρία δὲν εὐθύνεται διὰ τὸ τυχαῖον συμβάν, ἕνεκα τοῦ ὀποίου ἐμείνατε ἐπὶ τοῦ πλοίου. Τρώγετε, πίνετε καὶ κοιμησθε ἐντὸς τοῦ πλοίου, εἰς ὅλα δὲ τὰ μέρη τοῦ κόσμου δι' αὐτὰ τὰ πράγματα ἀπαιτεῖται πληρωμὴ.

— Καὶ ἂν ἀρνηθῶ νὰ πληρώσω; ἂν δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ πληρώσω;

— Μετὰ μεγάλης μου λύπης θὰ σὰς περιορίσω εἰς τὸ κύτος, διὰ νὰ ὀλιγοστεύωσι τὰ ἔξοδα ὅπως δῆποτε τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς σας. Ἄμα φθάσωμεν εἰς Νέαν Ὑόρκην τότε τὸ δικαστήριον . . .

— Πληρόν ἐγὼ, εἶπεν ὁ Βουζολῆς, καὶ αὐτὴ ἡ θυσία δὲν θὰ μοῦ φανῆ μεγάλη. Πινσῶν, ἀφοῦ εἶχα τὸ εὐτύχημα νὰ σὲ ἔχω συνταξιδιώτην.

Ἄλλ' ὁ Πινσῶν δὲν ἤκουσεν πλέον, ἀνεθῶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἄκρως τεταραγμένος. Οὐ μόνον κατέτριβεν ἐπὶ ματαίῳ ἓνα μῆνα, οὐ μόνον ἔτρεχε τὸν κίνδυνον ναυαγίου καὶ ἐπεσκέπτετο ἀκουσίως τὴν Ἀμερικὴν, ἀλλὰ τῷ ἐζήτουν καὶ δισχίλια φράγκα καθ' ἣν στιγμὴν αὐτὸς ἐπίστευεν

ὅτι ἐδικαιούτο νὰ λάβῃ ἀποζημίωσιν! Ὁ μηχανικός ἐξημέμενος καὶ ἀπελπισ οὐδὲ κἂν τοῦ φίλου του τὰς παρατηρήσεις ἤθελε ν' ἀκούσῃ καὶ μεταβάς ἔστη εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πλοίου, θεώμενος ἐπὶ πολλὴν ὥραν βραδίως τὴν πρόωρον τοῦ *Karadā* διασχίζουσιν τὸ ἄφρον κῦμα.

Ὁ ἥλιος ἐφῆπτετο τοῦ ὀρίζοντος· λευκά τινα νεφύδια ἐκυμάτιζον ἐν τῷ αἰθέρι καὶ οἱ λάροι περιπίπταντο περὶ τὸ μέγαλον ἴστυ, ἐτοιμαζόμενοι νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς βράχους ἐφ' ὧν ἔκτισαν τὴν φωλεάν αὐτῶν.

— Ἰστῖον εἰς τὸν ὀρίζοντα! ἀνέκραξεν αἰφνιδίως ὁ ἐπὶ τῆς σκοπιᾶς ναύτης.

Ὁ Πινσῶν ἐξηγέρθη τοῦ ληθάργου. Κατέναντι αὐτοῦ ἀκριβῶς ἐφάνη τὸ ἄκρον ἴστυ τινος.

— Ἐρώτησε γρήγορα, μικρὸν εἶπε πρὸς τὸν Ζωηρὸν, ἂν θὰ περάσωμεν σιμὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ πλοῖον.

— Ναί, ἀπήντησεν ὁ ἐρωτηθεὶς ναύτης, ἐκτὸς ἂν ἀλλάξῃ δρόμον.

Ὁ Πινσῶν σῶρον μετ' ἐαυτοῦ τὸν Ζωηρὸν διηυθύνθη πρὸς τὴν γέφυραν, ὅπου ὁ πλοίαρχος τηλεσκόπιον ἐν χερσὶ κρατῶν ἐξήταξε τὸν ὀρίζοντα.

— Γρήγορα, μικρὸν εἶπεν ὁ μηχανικός ἀνυπομόνης, ἐρώτησε τὸν πλοίαρχον μὲ τὰ πλέον εὐμορφα λόγια ὅπου γνωρίζεις, ἂν ἐν περιπτώσει ὁποῦ περάσωμεν σιμὰ ἀπὸ τὸ πλοῖον ὅπου ἔρχεται ἐκεῖ κάτω οἱ ναυτικοὶ κανονισμοὶ ἐπιτρέπουν εἰς αὐτὸν νὰ μᾶς ἐπιβιάσῃ εἰς αὐτό.

Ὁ Ζωηρὸς ὑπήκουσεν, ὁ πλοίαρχος ἔσσειε τὴν κεφαλὴν, ἐκαθάρισε τὰς ὕελους τοῦ τηλεσκοπίου του, καὶ ἀπεκρίθη ἐπὶ τέλους·

— Αὐτὸ τὸ πλοῖον φαίνεται ὅτι ἔρχεται πρὸς συνάντησίν μας· ἂν περάσῃ πολὺ σιμὰ ἀπὸ τὸν *Karadān*, ἂν ὁ πλοίαρχός του συγκατατίθεται νὰ σᾶς δεχθῇ, εἶμαι κατὰ πάντα πρόθυμος νὰ σταματήσω μίαν στιγμὴν διὰ νὰ ἐπιβιβάσθῃτε· ὁ κανονισμὸς δὲν μοὶ τὸ ἀπαγορεύει.

Μόλις ὁ Ζωηρὸς μετέφρασε τὴν ἀπάντησιν ταύτην εἰς τὸν Πινσῶν, οὗτος χαιρετίσας εὐσεβάστως τὸν πλοίαρχον ἐπέστρεψεν εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν, ὅπως ἐπιτήρῃ καλλίτερον τὸ πλοῖον, ὅπου, ἐν τῇ φαντασίᾳ του, μετέφερεν ἤδη αὐτὸν εἰς τὴν ὁδὸν *Nallé*.

[Ἐπειτὴ συνέχισα].

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Δ'

Καταιγίς.—Προλήψεις καὶ σπονδαί.—Ἡ βρῦθ τοῦ χωριοῦ.
—Τὰ πανηγύρια.—Αἱ προπαρασκευαὶ τῶν χωρικοῦν.—
Ἐν τῷ γεύματι.—Ὁ ἐν τῇ πλατείᾳ χορὸς.—Φορητὸν καφεῖνον.—Τὸ τραγοῦδι τῆς λυ γ ε ρ η ς.—Ἐσπερίδες.—Οἱ μεθυσμένοι.

Εἶνε ὠραῖον θέημα ἡ καταιγίς ἐν τῇ ἐρημίᾳ! Βοῆ καὶ σκότος, φῶς καὶ βροντὴ, πῦρ καὶ ὕδωρ! Χρυσαὶ ἀλύσσεις κεραυνῶν περιδένουσι τὰ βουνά! Ἡ δύσις ἀστράπτει, ἡ ἀνατολὴ βροντᾷ! Νομίζεις ὅτι μάχονται ἐκεῖ ἐπάνω οὐράνιες τὶς Σεύμορσ καὶ

οὐράνιος Ἄραβῆς! Τὰ τηλεθόλα βροντοῦσιν! αἱ σφαῖραι πίπτουσι... *γαλαζιθόρον!* Συντρίβονται αἱ ὕλοι τῶν παραθύρων μου, ἀναπηδῶσι τὰ πινακία ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ὁλος ὁ πύργος σείεται ἐν θεμελίῳν... ὑπὸ τὸν φοβερὸν βομβαρδισμὸν τῆς Δύσεως, ἥτις κατὰ μοιραίαν ὅλως σύμπτωνσιν ὑπερισχύει ἤδη κ' ἐν τῷ οὐρανῷ. Διαλύει τὰ μαῦρα νέφη τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἀποκαθιστᾷ ταχέως τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εἰρήνην, ἀποσπῶσα τὰ θερμὰ εὐχαριστήρια τοῦ *πρόσφυγος* στομάχου μου, ὅστις ἀναλαμβάνει τέλος ἐν μακαριότητι περὶ ὧραν 9 μ. μ. πλὴν τῶν ἀγαθῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ τῆς τουρκικῆς... μαγειρικῆς.

* *

Εὐτυχῶς οἱ χωρικοὶ εἶχον ἤδη περατώσει τὴν ἐν τοῖς ἀλωνίοις ἐκκαθάρισιν τοῦ σίτου καὶ εἶχον ἀποθηκεύσει αὐτὸν εἰς ταῖς *κουβέλαις*, δηλαδὴ εἰς μεγάλα ξύλινα δοχεῖα ἐκ κοίλου κορμοῦ πλατάνου κατεσκευασμένα, οὕτω δὲ ἡ βροχὴ οὐδένα ἐξημίωσε. Καὶ ἐπειδὴ τελευταῖον ἤδη δριμῶν περὶ τῶν ἀλωνίων τοῦ σίτου, ἀκούσατε δύο περιέργους προλήψεις ἐπικρατούσας κατ' αὐτά: α. τὴν ἡμέραν καθ' ἣν στρώννεται τὸ *λεῖωμα* ὁ οἶκος δὲν σαρώνεται, β' καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐν αὐτῷ ἐργασίας δὲν δίδεται εἰς γείτονα οὔτε *φωτιὰ* ἀπ' τὸ *φούρο* ἀκόμη.

Περιέργος καὶ ἀρχαῖωτάτη εἶνε ἐπίσης ἡ τελουμένη σπονδὴ κατὰ τὴν περισυναγωγὴν τοῦ λειώματος εἰς ἐπιμήκη καὶ ὑψηλὸν σωρὸν, *λαμὴ*, καλούμενον. Συνήθως κατὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην βοηθοῦσι πολλοὶ χωρικοὶ, μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῆς ἡ οἰκοδέσποινα κρατοῦσα λάγνηνον προσφέρει ὕδωρ εἰς ἕνα ἕκαστον ἵνα νιθῇ. Ἐκεῖνος νιπτόμενος βαντίζει τὸ γέννημα καὶ τὸ ἀλώνιον κύκλω εὐχόμενος καὶ τοῦ *γρόνου* ἐν τέλει δ' ἡ οἰκοδέσποινα πλαγίως κρατοῦσα τὴν λάγνηνον δρομαίως περιτρέχει τὸν σωρὸν χωρὶς νὰ πέτῃ οὐδὲ σταγῶν ὕδατος κατὰ γῆς, εὐχομένη καὶ αὐτὴ νὰ γείνη τοῦ χρόνου τόσος ὁ σωρὸς, ὅσος εἶνε ὁ κύκλος τὸν ὁποῖον ἔκαμεν. Ἐν τῇ τελέσει τοιαύτης σπονδῆς συνέβη καὶ τι *παρατράγουδον*. Ὅτε μοὶ ἔδωκεν ὕδωρ νὰ νιθῶ καὶ νὰ εὐχηθῶ, ἐνόμισα καλὸν νὰ βαντίσω ὀλίγον καὶ τὴν παρισταμένην μελαγχροινὴν κόρην τοῦ οἰκοδεσπότου. Καὶ τότε μὲν ἡ πονηρὰ μετὰ τῆς λοιπῆς δημηγύρεως ἐγέλασε, λαβοῦσα δ' ἐν τέλει τὴν λάγνηνον ἵνα νιθῇ κ' ἐκεῖνη ἐξεκένωσε κακεντρεχῶς τὸ ἐναπομείναν ὕδωρ ἐπ' ἐμοῦ—εὐτυχῶς ὀλίγον—εὐχηθεῖσά μοι εἰρωνικὴν εὐχὴν:

— Πάντα δροσιὰ νᾶχ' ἡ καρδιά σου ἄν τὰ νερό!

* *

Ἐκεῖ ποῦ πέντε γέρικα πλατάνια, Ἐσπερίδες, ἕνα μὲ τ' ἄλλο παραβγαίνουσι Ποῖδ' πρῶτο θεὸ νὰ φτάσῃ ἔς τὰ οὐράνια, Γι' αὐτ' ὅλο καὶ ἕψηλότερα πηγαίνουσι